

Miroslav Lacko: Repatriácia Čechov a Slovákov do vlasti po skončení prvej svetovej vojny.

Komentár vedoucího práce

Miroslav Lacko je dlouholetým aktívnym členom mého seminára, v jeho rámci opakovaně nejen prezentoval dílčí výstupy svých studentských prací. I v rámci semináře se projevoval jeho nadstandardní přístup a vůle pracovat na dalším profesním růstu. Nebylo obtížné jej získat pro širší spolupráci na autorských textech, literárních recenzích, které publikoval v průběhu svého magisterského studia na stránkách časopisu Střed. Spolu s doktorandy z mého semináře se Lacko přihlásil se specifickou dílčí problematikou své diplomové práce k účasti na mezinárodní vědecké konferenci „Přesídlování národů“ organizované Historickým ústavem AVCR letos v říjnu; předpokládám, že rovněž svůj konferenční příspěvek zpracuje pro publikování v konferenčním sborníku či jiné podobě prezentace samostatné analytické studie.

Po vedení bakalářské práce M. Lacka jsem měl možnost vést rovněž zde komentovanou práci diplomovou. Jinými slovy, práci kolegy Lacka sleduji již delší dobu, a mohu tak posoudit nejen aktuální text, ale rovněž postupný vývoj a typické rysy přístupu autora k jeho tématům. Předně je třeba zdůraznit systematickosti a zodpovědnosti, s níž Lacko postupuje, soustředěný zájem nejen o konkrétní téma, ale tvůrčí práci jako takovou. Snaha podchytit problematiku v její maximální šíři a zhodnotit ji s dostatečným odstupem odborného i časového nadhledu byla u Lacka patrná od samého počátku. Miroslav Lacko se mi dlouhodobě jeví jako zapálený badatel, který nehledá snadnou cestu k dosažení prostého výsledku napsání a obhajoby požadované práce, ale je zaujatý tvorbou, tvůrčím procesem jako takovým, snahou po dosažení co nejobjektivnějšího uceleného hodnocení – a po jeho samostatné prezentaci.

Tyto rysy jeho pracovního a studijního přístupu je možno rozpoznat i v samotné předkládané diplomové práci, a to zejména v důkladné heuristické přípravě, která kombinuje archivní výzkum se studiem literatury a hledáním dalších nestandardních zdrojů informací. Tento kvalitní badatelský a studijní základ poskytl autorovi řadu variabilních možností k nastavení optimální koncepce zpracování tématu repatriace českých a slovenských krajanů do Československa po vzniku samostatného státu. V jejím rámci se projevila jak snaha o širší rozpracování na pozadí rozvratu světové války a nepřehledného vývoje po jejím konci v době formování nástupnických států Rakousko-Uherska. Druhou rovinu koncepčního přesahu Lackovy práce můžeme nacházet v jeho citlivém vnímání problematiky repatriace v souvislosti s širšími otázkami vystěhovalectví a krajanství, které nabíraly v době náhlé změny rozpadu středoevropské říše v letech 1918-19 zcela specifický charakter. S úskalími tématu se po mém soudu Lacko vyrovnal s nadhledem a přesvědčivou argumentací podpořil závěry týkající se jádra celé práce, tedy posouzení role státních československých orgánů, kterou sehrávaly v otázce repatriace Čechů a Slováků do Československa z okolních nástupnických států.

S ohledem na schopnost samostatné výzkumné, ale i koncepční a analytické práce, kterou autor projevil při přípravě své diplomové práce doporučuji, aby tato byla hodnocena jako výborná a případně zvaženo i její uplatnění práce rigorózní.

V Hýskově 18. srpna 2013.

Komentář vypracoval
Doc. V. Doubek, Dr.